

XVI. POTRESI, VULKANI IN ČLOVEŠKA VOLJA

Vir: EZOTERIČNA KOZMOLOGIJA, GA 94

XVI. Potresi, vulkani in človeška volja, 12. junij 1906, Pariz

V prejšnjem predavanju smo se v človeški evoluciji vrnili v čas, ko je prišlo do delitve spolov. Ta trenutek je sam po sebi vrhunec dolgih kozmičnih priprav. Po noči, ki je ločila fazo starodavne lune od zemeljske faze, se je Zemlja za začetek pojavila združena s silami sedanjega Sonca in Lune. Oblikovale so le eno telo, ki se je postopoma diferenciralo in tako rodilo tri telesa, kot jih poznamo zdaj. Sedanja delitev spolov je posledica ločitve med silami Lune in zemeljskimi silami. Ženske sile razmnoževanja so ostale pod vplivom Lune. Luna še vedno vlada silam razmnoževanja tako pri človeku kot pri živalih. Okultno znanje tako razkriva sile, ki so v igri v planetarnem sistemu.

V času, ko je bilo sonce še združeno z zemljo in luno, niso obstajale niti rastline niti živali niti ljudje, kot jih poznamo danes. Pravzaprav je takrat obstajalo le rastlinsko kraljestvo, vendar v povsem drugačnih razmerah, kot so naše. To kraljestvo je ohranilo posebno povezavo s silami sonca, podobno kot živali z luno in človek z zemljo. Dokler je bilo sonce združeno z zemljo-luno, so rastline usmerjale svoje cvetove proti središču zemeljske oble; ko se je sonce ločilo, so se usmerile v skladu z njim in usmerile svoje cvetove proti nebu. V enem od prejšnjih predavanj (XI) smo videli, da so rastline tako zavzele obrnjen položaj v odnosu do človeka; oba se kažeta v vertikali, medtem ko se žival nahaja na pol poti med človekovo orientacijo in orientacijo rastlinskega sveta. Hrbtenica živali je v vodoravni smeri. S postopnim ločevanjem treh nebesnih teles so različna kraljestva na Zemlji postala takšna, kot jih poznamo danes: rastlinsko kraljestvo v času ločevanja sonca, živalsko pa, ko je prišlo do ločevanja lune. Prvotna sestava teh sil je v zarodku vsebovala tisto, kar se je pozneje fizično manifestiralo. Predstavljajmo si snov, ki jo segrejemo na visoko temperaturo in nato ohladimo; takrat bi videli, da različni elementi, ki jih vsebuje, dobijo obliko.

V času stare lune najdemo tudi sončne sile, ki so v določenem obdobju skoncentrirane v nebesnem telesu zunaj lune. Luna se je vrtela okoli

antičnega Sonca, vendar tako, da se je vedno obračala na isto stran kot Sonce; kroženje Lune okoli Zemlje je nadaljevanje prej opisanega gibanja okoli antičnega Sonca. Ta telesa so tako na začetku kot na koncu tega kozmičnega obdobja postala eno - tako kot so bili Zemlja, Luna in Sonce združeni na začetku zemeljskega razvoja in bodo spet združeni na koncu. Ti dve starodavni kozmični telesi nikoli ne bi mogli biti dejavni v evoluciji, če po ločitvi ne bi preoblikovali svojih sil. Luna se je v času, ko je bila ločena od Sonca, razvijala tako, da so se izoblikovale sile, ki so pozneje omogočile pojav tretjega telesa. Pravzaprav je človek med to ločitvijo lahko v sebi razvil tisto, kar se je pozneje fizično utelesilo in mu dalo možnost, da na Zemlji razvije objektivno, budno zavest.

Obdobje pred luninim se imenuje sončno. V tem obdobju evolucije je bilo vse čisto sončno življenje. Okultizem vidi sonce kot fiksno zvezdo, ki je bila prej planet, in podobno prepozna Zemljo kot planet, ki naj bi postal sonce prihodnjega kozmičnega sistema. V sončnem obdobju je bil človek obdarjen le z zavestjo, ki je bila podobna zavesti brez sanj.

Pred sončnim obdobjem je bilo še eno stanje; takrat sonce sploh še ni bilo planet. Človeško bitje je bilo obdarjeno le z globoko zavestjo transa ali globokega spanja. Ni bil še bitje svetlobe, kakršno bo postal na starodavnem soncu; preprosto je vibriral kot ton v čisti harmoniji tega Saturnovega obdobja, vendar je treba opozoriti, da naš sedanji Saturn s tem stanjem nima nič skupnega.

Po našem zemeljskem obdobju čiste fizične zavesti se bo v obdobju, imenovanem Jupiter, pojavilo peto stanje zavestne astralne domišljije. Temu bo sledilo obdobje Venere, ko se bomo začeli zavedati tega, kar je danes nezavednost spanja. Nazadnje bo nastopilo obdobje Vulkana, ki ustreza najvišjemu stanju zavesti, ki ga lahko doseže inicijati.

S tem pa odnosi med Zemljo in planeti niso izčrpani. Dejansko lahko našo sedanjo zemeljsko fazo razdelimo na dva dela. V prvem se je zgodilo, da je naša kri rdeča. Kaj nam je dalo rdečo kri? Med ločitvijo Zemlje in Sonca so to zemeljsko kroglo, sestavljeno iz tekoče snovi, prestrelile druge tekoče sile, ki so prihajale s planeta Mars. Pred tem prehodom Marsa na Zemlji ni bilo niti najmanjše sledi železa. Pravzaprav je to posledica tega prehoda; vse snovi, ki vsebujejo železo, kot je naša kri, so bile podvržene vplivu Marsa. Mars je obarval zemeljsko snov. In pojav rdeče krvi je posledica njegovega vpliva. Zato prvo polovico zemeljskega razvoja imenujemo obdobje Marsa.

Takrat je bilo železo tekoče, kovine pa so se strdile šele pozneje. Živo srebro je edina kovina, ki se ni strdila. Ko se bo to zgodilo, bo človekova duša postala popolnoma neodvisna od fizičnega telesa in astralni domišljijski

vid bo postal zavesten. To dejstvo je povezano z Merkurjevimi silami, ki vplivajo na drugi del zemeljskega razvoja, v katerem se bodo zgostile in končno postale trdne. Zemlja je hkrati Mars in Merkur. In prav to so Iniciatorji vtakali v naš jezik z navedbo, da dnevi v tednu pripadajo planetom naše evolucije: Mars in Merkur sta umeščena med Luno in Jupitrom.

Notranjost Zemlje

Fizikalna znanost za zdaj pozna le zemeljsko skorjo, mineralno plast, ki je pravzaprav le tanka koža na površju Zemlje. V resnici je Zemlja sestavljena iz zaporedja koncentričnih plasti, ki jih bomo zdaj opisali:

1) Mineralna plast vsebuje vse kovine, ki so v fizičnih telesih vsega, kar živi na površju. Ta skorja je oblikovana kot koža okoli živega bitja na Zemlji. V globino je globoka le nekaj kilometrov.

2) Drugo plast lahko razumemo le, če si predstavljamo snov, ki je pravo nasprotje tistega, kar poznamo. To je negativno življenje, nasprotje življenja. V njej ugasne vse življenje. Če bi vanjo potopili rastlino ali žival, bi bila takoj uničena. Popolnoma bi se raztopila. Ta druga lupina - napol tekoča -, ki obdaja Zemljo, je resnično sfera smrti.

3) Tretja plast je krog obrnjene zavesti. Vsa žalost se tam kaže kot radost. In vsa radost se doživlja kot žalost. Njegova snov, sestavljena iz hlapov, je povezana z našimi čustvi na enako negativen način, kot je druga plast povezana z življenjem. Če bi zdaj te tri plasti s pomočjo našega mišljenja abstrahirali, bi Zemljo našli v stanju, v kakršnem je bila pred ločitvijo Lune. Če bi lahko s pomočjo koncentracije dosegli zavestni astralni vid, bi potem videli dejavnosti v teh dveh plasteh: uničevanje življenja v drugi in preoblikovanje čustev v tretji.

4) Četrta plast je znana kot voda-zemlja, duša-zemlja ali oblika-zemlja in ima izjemno lastnost. Predstavljajmo si kocko in si jo zdaj predstavljajmo obrnjeno, kar zadeva njeno snov. Kjer je bila snov, zdaj ni ničesar: prostor, ki ga zavzema kocka, bi bil zdaj prazen, medtem ko bi bila njena snov, njena substancialna oblika, zdaj razporejena okoli nje; od tod izraz "zemlja oblike". Tu ta vrtinec oblik, namesto da bi bil negativna praznina, postane pozitivna substanca.

5) Ta plast je znana kot zemlja rasti. Vsebuje arhetipski vir vsega zemeljskega življenja. Sestavljena je iz rastočih in rastočih energij.

6) Ta ognjena zemlja je sestavljena iz čiste volje, iz elementarnih vitalnih sil - nenehnega gibanja -, prežeta z impulzi in strastmi, je pravi rezervoar sil volje. Če bi na to snov pritisnili, bi se upirala.

Če bi zdaj v mislih ponovno abstrahirali te tri pravkar opisane plasti, bi prišli do stanja, v katerem je bil naš globus, ko so bili Sonce, Luna in Zemlja

še prepleteni.

Naslednje plasti so dostopne le zavestnemu opazovanju, ki pa ni le opazovanje v spanju brez sanj, temveč tudi zavestno stanje v globokem spanju.

7) Ta plast je ogledalo Zemlje. Podobna je prizmi, ki razgradi vse, kar se v njej zrcali, in izrazi njen komplementarni vidik; če bi jo videli skozi smaragd, bi bila videti rdeča.

8) V tej plasti se vse zdi razdrobljeno in reproducirano do neskončnosti. Če vzamemo rastlino ali kristal in se osredotočimo na to plast, se zdi, da se rastlina ali kristal razmnožujeta v neskončnost.

9) Ta zadnja plast je sestavljena iz snovi, ki je obdarjena z moralnim delovanjem. Vendar je ta morala nasprotna tisti, ki naj bi se razvila na zemlji. Njeno bistvo, njena notranja moč, je ločitev, nesoglasje in sovraštvo. V Dantejevem peklu najdemo Kajna, ki je zagrešil bratomor. Ta snov je nasprotje vsega, kar je med ljudmi dobro in vredno. Dejavnost človeštva, da bi na zemlji vzpostavilo bratstvo, zmanjšuje moč te sfere. Moč Ljubezni je tista, ki jo bo preoblikovala, kolikor bo poduhovila samo telo Zemlje. Ta deveta plast predstavlja vsebinski izvor tega, kar se na Zemlji kaže kot črna magija, to je magija, ki temelji na egoizmu. (Glej diagram)

Te različne plasti so povezane z žarki, ki povezujejo središče Zemlje z njenim površjem. Pod trdno zemljo se nahaja veliko število podzemnih prostorov, ki se povezujejo s šesto plastjo, plastjo ognja. Ta element ognjene zemlje je tesno povezan s človeško voljo. Prav ta element je povzročil ogromne izbruhe, zaradi katerih se je končala lemurska doba. Takrat so sile, ki so hranile človeško voljo, šle skozi preizkušnjo, ki je sprožila ognjeno katastrofo, ki je uničila lemurijsko celino. Tekom evolucije se je ta šesta plast vse bolj umikala proti središču in posledično so bili vulkanski izbruhi vse redkejši. A kljub temu še vedno nastajajo kot posledica človeške volje, ki, kadar je zlobna in kaotična, magnetno deluje na to plast in jo ruši. Kljub temu lahko človeška volja, kadar je brez egoizma, ta ogenj umiri. Materialistična obdobja večinoma spremljajo in jim sledijo naravne kataklizme, potresi itd. Rastoče sile evolucije so edina alkimija, ki lahko postopoma preoblikuje organizem in dušo Zemlje.

Naslednji primer razmerja med človeško voljo in teluričnimi kataklizmi: pri ljudeh, ki so umrli zaradi potresov ali vulkanskih izbruhov, v naslednji inkarnaciji opazimo notranje lastnosti, ki so precej drugačne. Od rojstva prinašajo velike duhovne predispozicije, saj so s svojo smrtjo prišli v stik s silami, ki so jim pokazale pravo naravo resničnosti in iluzijo materialnega življenja.

Opazili smo tudi povezavo med določenimi rojstvi ter seizmičnimi in vulkanskimi katastrofami.

Med takšnimi katastrofami se inkarnirajo materialistične duše, ki jih simpatično pritegnejo vulkanski pojavi - krči zlobne duše zemlje. In ta rojstva lahko po drugi strani povzročijo nove kataklizme, saj vzajemno zle duše vznemirljivo vplivajo na zemeljski ogenj. Razvoj našega planeta je tesno povezan z razvojem sil človeštva in civilizacij.

Notranjost Zemlje:

Mineralna skorja

Negativno življenje

Obrnjena zavest

Krog obrazcev

Krog rasti

Ognjeni krog

Krog razgradnje

Krog razdrobljenosti

Egocentrični egoizem

